

DIAARI: 449 /130/2014

99 § LAUSUNTO EHDOTUKSESTA UUDEKSI KUNTALAIKSI

Hallintojohtaja Lauri Tanner

Valtiovarainministeriön kunta- ja aluehallinto-osasto on pyytänyt 8.5.2014 päivätyllä lausuntopyynnöllä lausuntoja ministeriössä valmistellusta ehdotuksesta uudeksi kuntalaiksi. Lausuntoja on pyydetty laajasti eri kunnallisilta ja valtiollisilta viranomaisilta sekä järjestöiltä. Lausunto on pyydetty antamaan 26.8.2014 mennessä. Lausuntopyynnössä on erityisesti pyydetty lausumaan siinä luetelluista kysymyksistä.

Kuntalain kokonaisuudistuksen tavoitteena on ollut lausuntopyynnön mukaan uudistaa kuntalaki siten, että siinä otetaan huomioon kuntien muuttuvasta toimintaympäristöstä ja uusista kuntahallinnon rakenteista aiheutuvat muutostarpeet. Uusi kuntalaki olisi edelleen kunnan hallintoa, päätöksentekomenettelyä ja taloutta koskeva yleislaki. Uudistuksella pyritään vähentämään erityislainsäädännön tarvetta.

Esityslistan liitteenä seuraa ehdotus Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin lausunnoksi.

Liite 1 § 99

Sairaanhoitopiirin johtajan päätösesitys

Hallitus päättää antaa liitteen 1. mukaisen lausunnon valtiovarainministeriölle ehdotuksesta uudeksi kuntalaiksi.

Päätös

Päätösesitys hyväksyttiin.

Pöytäkirjanotteen oikeaksi todistaa

21.8.2014

Päivi Hutri
johtajan sihteeri

Kokouspvm
19.08.2014

Asianro
99 §

Muutoksen- hakukielto ja sen peruste	x Koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa, kuntalain 91 §:n nojalla tästä päätöksestä ei saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta.
	___ Koska päätös koskee virka- tai työehtosopimuksen tulkintaa tai soveltamista, ei tähän päätökseen saa kunnallisen virkaehtosopimuslain 26 §:n nojalla hakea valittamalla muutosta taikka saattaa sitä oikaisuvaatimuksin tai hallintoriita-asiana käsiteltäväksi.
	___ Julkisista hankinnoista annetun lain tarkoittamassa hankintaoikaisussa tehtyyn hylkäävään päätökseen ei voi hakea muutosta (laki julkisista hankinnoista 82 § 1 mom, 102 §).
	___ Muu peruste, mikä
Lisätietoja	

Liitetään otteeseen / päätökseen

VARSINAIS-SUOMEN SAIRAANHOITOPIIRI EGENTLIGA FINLANDS SJUKVÅRDSDISTRIKT

Valtiovarainministeriö
Kunta- ja aluehallinto-osasto

19.8.2014

Dnro 449/2014

valtiovarainministerio@vm.fi

Viite: Lausuntopyyntö VM065:00/2012, päivätty 8.5.2014

Lausuntopyyntö kuntalain hallituksen esitysluonnoksesta

Valtiovarainministeriön kunta- ja aluehallinto-osasto on pyytänyt viitteessä mainitulla lausuntopyynnöllä Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin kuntayhtymän (VSSHP) lausuntoa ministeriössä hallituksen esityksen muotoon laaditusta ehdotuksesta uudeksi kuntalaiksi. Erityisesti on pyydetty lausumaan lausuntopyynnössä erikseen mainituista luonnoksen kohdista tai asiakokonaisuuksista.

VSSHP antaa ehdotuksesta seuraavan lausunnon. Lausunto on käsitelty VSSHP:n hallituksessa 19.8.2014.

Yleistä

Uudistuksen yksi keskeisistä tavoitteista on nykyisen kuntalain ajantasaistaminen vastaamaan kuntien toimintaympäristön muutoksia. Tällaisia esityksessä mainittuja ympäristön muutoksia ovat väestökehitys, kuntakoon kasvu ja kuntien erilaistumiskehitys, kunnan toiminnan monimuotoistuminen, kunnan taloudenhoidon haasteet, sähköiset toimintamahdollisuudet ja EU-kilpailuoikeuden vaatimukset. Nämä kaikki muospaineet vaikuttavat myös sairaanhoitopiireihin joko suoraan tai välillisesti. Sairaanhoitopiirin arjessa näistä tässä mainituista korostuu etenkin kuntien taloudenhoidon haasteet ja kuntien mahdollisuudet palvelujen rahoittamiseen, mutta myös palvelujen järjestämistapojen monimuotoisuus. Uudistuksen tavoitteet ovat kannatettavia myös sairaanhoitopiirien näkökulmasta.

Uudistuksen tavoitteena on ollut säilyttää kuntalaki kuntasektorin yleislakina ja vähentää tarvetta erityislajeista tulevalle sääntelylle kunnan hallinnon ja talouden järjestämisen osalta. Myös tämä tavoite on kannatettava. Sairaanhoitopiirien toimintaa ohjaava lainsäädäntö on tosin perustunut koko sairaanhoitopiirien olemassaolon ajan erityislainsäädäntöön eli erikoissairaanhoitolakiin. Nyttemmin myös terveydenhoitolaki ohjaa keskeisesti sairaanhoitopiirien toimintaa.

Kuntalaki on kuitenkin tarjonnut selkeät puitteet sairaanhoitopiirien päätöksenteon järjestämiseen.

Nyt esitettävä kokonaisuudistus on kuitenkin luonteeltaan enemmän pintasaneeraus kuin perusparannus. Olennaisia muutoksia kuntalain järjestelmään ei uudistuksessa esitetä. Tämä ei välttämättä ole huono lopputulos ottaen huomioon sen, että nykyisestä kuntalaista on olemassa runsaasti sekä kokemusta sen soveltamisesta kuntasektorilla että myös tätä soveltamista ohjaavaa oikeuskäytäntöä. Monet esitetyt pienemmätkin parannukset ovat myös tervetulleita arkielämän selkeyttäjiä ja helpottajia kunnille ja kuntayhtymille. Epäselväksi kuitenkin jää se, vastaako uusi lakiehdotus tavoitteisiinsa ja antaako se kunnille ja kuntayhtymille uusia työkaluja vastata edellä todettuihin haasteisiin.

Merkittävimpänä puutteena nyt lausuttavana olevassa esityksessä on se, että valtioneuvoston hyväksymä rakennepoliittinen ohjelma ja sen edellyttämät toimenpiteet eivät ilmene lakiehdotuksessa riittävästi. Esimerkiksi valtioneuvoston 25.3.2014 tekemässä päätöksessä rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta todetaan, että "kuntien arvioidusta kahden miljardin euron alijäämästä v. 2017 puolet on määrä hoitaa kuntien tehtäviä ja velvoitteita vähentämällä ja puolet kuntien omilla toimilla." Sinänsä kuntien velvoitteet perustuvat merkittävässä osin erityislainsäädäntöön. Kuitenkin myös yleislakien osalta olisi mahdollista tehdä sääntelyn purkua ja rationointia. Esimerkkinä tällaisesta kustannuksia lisäävästä sääntelystä, joka osaltaan perustuu kuntalakiin, ovat kaksi rinnakkaista palvelussuhdelajia kuntasektorilla eli työsuhde ja virkasuhde. Tähän kysymykseen ja siitä aiheutuvaan lisätyöhön ja –kustannuksiin viitataan myös ehdotuksen jaksossa 2.4.10. Virkasuhteen olemassaoloa on perusteltu virkavastuun ulottamisella julkisen vallan käyttöön. Erityisen vastuun toteuttaminen julkisen vallan käytössä olisi kuitenkin teknisesti toteutettavissa myös ilman eri palvelussuhdelajeja ja vähäisemmällä byrokratialla.

Sääntelyn määrää on lisäksi nyt lausuttavana olevassa lakiehdotuksessa lisätty aiempaan kuntalakiin verrattuna noin kolmanneksella (150 vs 105 lainkohtaa). Niin ikään monista kunnissa noudatetuista hyvistä käytännöistä on tehty velvoittavia, kuten velvoite kuntastrategian laatimiseen tai velvoite nuorisovaltuuston asettamiseen. Tämä ei ole oikeansuuntaista sääntelyn kehitystä rakennepoliittisen ohjelman ja sen velvoitteiden keventämiseen tähtäävien tavoitteiden kannalta. Sinänsä kumpikin edellä mainituista esimerkeistä on useimmille kunnille sopiva työkalu johtamisen tukemiseen tai osallisuuden edistämiseen. Olennaista olisi kuitenkin joustavuuden säilyttäminen ja pikemminkin sääntelyn keventäminen kuin sen lisääminen.

Lakiehdotuksessa on uudistettu myös kuntataloutta koskevia säännöksiä rakennepoliittisen ohjelman mukaisesti. Valtioneuvosto on 29.11.2013 tehnyt kuntayhtymien osalta linjauksen, joka kuuluu

seuraavasti: "Kuntalain uudistamisen yhteydessä yksittäisen kunnan ja kuntayhtymän alijäämän kattamisvelvoitetta sekä erityisen vaikeassa taloudellisessa asemassa olevan kunnan arviointimenettelyä uudistetaan niin, että ne tukevat tehokkaasti koko kuntatalouden tasapainon ylläpitoa. Lisäksi arviointimenettely ulotetaan kattamaan kuntayhtymät." Linjaus on otettu osaksi uutta lakiehdotusta, ja alijäämän kattamisvelvoite on laajennettu kattamaan myös kuntayhtymät. Tämä on kannatettava laajennus, koska kuntayhtymät ovat osa kuntatalouden kokonaisuutta.

Mikäli kuntayhtymä ei suoriudu alijäämän kattamisvelvollisuudestaan, voi valtiovarainministeriö käynnistää peruskuntaa vastaavan arviointimenettelyn, jonka kuluessa laaditaan esitys kuntayhtymän talouden tasapainottamisesta. Arviointimenettelyn laajentaminen myös kuntayhtymiin on niin ikään perusteltua. Kuntayhtymien osalta tulisi kuitenkin olla olemassa vastaava mekanismi kuin on valtioneuvoston kuntarakenteen muuttamista koskeva toimivalta peruskuntien osalta, jolla varmistetaan selvityksen toimeenpano. Nyt lausuttavana olevassa ehdotuksessa arviointimenettelyssä syntyvä sopimusehdotus viedään kuntayhtymän jäsenkuntien kunnan- ja kaupunginvaltuustojen käsittelyyn, jossa se käsitellään kuten perussopimuksen muutos. Ehdotuksessa ei kuitenkaan ole mitään ratkaisua tai kannustetta siihen tilanteeseen, jossa talouden tasapainottamiseksi välttämätön sopimus ei saa tarvittavaa määräenemmistöä jäsenkuntien kunnanvaltuustoissa. Tällainen kuntayhtymille ja niiden jäsenkunnille kohdistettu velvoite tulisi ottaa lakiin mukaan.

Yhteenvedona voidaan todeta, että lukuun ottamatta edellä mainittua alijäämän kattamisvelvoitteen laajentamista koskemaan sairaanhoitopiirejä ei uusi laki tuo erityisiä parannuksia mutta ei myöskään heikennyksiä sairaanhoitopiirien toimintaedellytyksiin. VSSHP toivoo kuitenkin, että lakiehdotusta voitaisiin vielä jatkovalmistelussa kehittää edellä mainittujen suuntaviivojen mukaisesti: keventää sääntelyä muutoin, mutta tehdä siitä sitovampaa talouden alalla.

Kannanotot erillisistä asiakokonaisuuksista

6 §, Kunnan toiminnan käsite: Ehdotuksessa todetaan, että kuntalakia sovelletaan myös laissa tarkoitettuun kunnan toimintaan. Kunnan toiminta puolestaan käsittää ehdotuksen mukaan "kunnan ja kuntakonsernin toiminnan lisäksi osallistumisen kuntien yhteistoimintaan sekä muun omistukseen, sopimukseen ja rahoittamiseen perustuvan toiminnan." Epäselväksi jää, miksi käsitelmäärittely on pitänyt lisätä lakiin. Ehdotus ei vaikuta tuovan mitään uusia velvoitteita tai mahdollisuuksia johtamisen tai osallisuuden kannalta. Sanamuodoltaan ehdotus ei ole onnistunut. Ehdotuksen mukaan kuntalakia sovellettaisiin esim. ostopalveluina järjestettyihin palveluihin kuten kunnan omaan toimintaan, mikä ei kuitenkaan liene

tarkoituksena esim. ostopalveluina hankittujen yksityisen terveydenhuollon palvelujen osalta.

7-9 §, Kunnan tehtävät, järjestämisvastuu ja palvelujen tuottaminen: VSSHP:llä ei ole ehdotuksiin huomauttamista. Kiinnitämme huomiota kuitenkin siihen, että sosiaali- ja terveydenhuollon alalla on edelleen voimassa mm. näitä kysymyksiä koskeva erityislaki eli laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta.

12 §, Kuntatalousohjelma: Esitykseen ei sinänsä ole huomauttamista. Epäselväksi kuitenkin jää, miten esitetty kuntatalousohjelma poikkeaa etenkin käytännön vaikutuksiltaan nykyiseen kuntalakiin sisältyvästä peruspalveluohjelmasta ja millaisia parannuksia uusi ohjelma tuo aiempaan verrattuna.

15 §, Kuntavaalit ja valtuuston toimikausi: Valtuuston toimikauden aikaistaminen peruskunnissa on sinänsä kannatettavaa, koska se antaa mahdollisuuden uudelle valtuustolle osallistua nopeammin ensimmäisen talousarvion valmisteluun. Tämä tavoite ei kuitenkaan toteutune kuntayhtymissä, koska käytännössä kuntayhtymien valtuusto voi aloittaa toimintansa vasta syksyn kuluessa, kun talousarvion valmistelun kaikki keskeiset linjaukset on jo tehty.

16 §, Valtuutettujen lukumäärä: Lainkohtaa ei sovelleta kuntayhtymissä. Sinänsä myönteistä on se, että laissa jätetään peruskunnalle enemmän harkintavaltaa sen päätöksentekoa koskevissa asioissa.

5 luku, Osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet: Pakottavan sääntelyn lisäämisen osalta viittaamme edellä yleisissä kommentteissa mainittuun.

30 ja 33 §§, Kunnan toimielimet: Ehdotuksessa todetaan voimassa olevasta laista poiketen, että toimielimen jaostojen asettamisen tulisi olla valtuuston toimivallassa. Tätä perustellaan sillä, että kunnan toimielin- ja hallinto-organisaation tulisi olla valtuuston päätettävissä ja että ilman nimenomaista valtuuston päätöstä organisaatioon ei voisi tulla uusia pysyviä toimielimiä. Kuitenkin myös nykyinen laki edellyttää sitä, että valtuusto päättää jaoston perustamisesta. Laki kuitenkin mahdollistaa sen, että valtuusto voi jättää toimivallan jaoston valitsemiseen kyseiselle toimielimelle. Kun jaostossa on kyse toimielimen sisäisen työskentelyn organisoinnista, on tällaisen mahdollisuuden säilyttäminen perusteltua. Muutos ei ole tarpeellinen. Ehdotuksessa on myös epäselvyyttä jaostojen asettamisen osalta, kun 33 §:ssa mainitaan tilanne, jossa muu toimielin kuin valtuusto asettaa jaoston.

31, 34 ja 38 §§, Johtamisen vaihtoehtoiset organisointitavat ja 37 § Alueelliset toimielimet: Ehdotuksessa kuvatun kaltaisten ratkaisujen (esim. tilaaja-tuottaja-malli) käyttöönotto on ollut mahdollista jo

nykyisen lain puitteissa. On tarpeetonta säätää asioista ilman, että uudet säännökset aiheuttavat muutoksia vallitsevaan asiantilaan.

39 §, Kuntastrategia: Käytännössä suurimmassa osassa kunnista ja kuntayhtymistä tehdään ylätason strategista suunnittelua. On silti tarpeetonta tehdä nimenomaisesti "kuntastrategia"-nimisen asiakirjan laatimisesta velvoittavaa ja luoda siihen menettelysäännöksiä.

40, 41, 43 §§, Kunnanhallituksen ja hallituksen puheenjohtajan tehtävät ja johtajasopimus: Kunnanhallituksen tehtäväluettelo vastaa käytännössä tällä hetkellä noudatettua ja siihen tehty sisällölliset täsmennykset ovat perusteltuja. Sen sijaan vaikeampi on nähdä se, miksi laissa pitäisi nimenomaisesti todeta, että kunnanhallituksen puheenjohtaja "johtaa poliittista valmistelua", jonka pitäisi olla muutenkin selvää. Johtajasopimusten mainitseminen laissa ei sekään olisi välttämätöntä, koska jo nykyisen kuntalain aikana on katsottu johtajasopimusten tekeminen mahdolliseksi. Johtajasopimuksen säätäminen pakolliseksi on vielä vaikeammin perusteltavissa.

6 ja 47-49 §§, omistajaohjausta ja kuntakonsernin johtamista koskevat ehdotukset: Ehdotuksiin ei ole sinänsä sisällöllisesti huomauttamista. Olisi kuitenkin harkittava myös sitä vaihtoehtoa kuntien ohjaamisessa, että ehdotuksia ei otettaisi lainsäädäntöön, vaan ohjaus omistajaohjauksellisten keinojen käyttöön tehtäisiin kevyemmällä ohjauskeinoilla (ministeriön tai Kuntaliiton ohjeet tms.).

8 luku, kuntien yhteistoimintaa koskevat ehdotukset: Ehdotuksiin ei ole sinänsä huomauttamista. Täsmennykset voimassaolevaan lainsäädäntöön verrattuna ovat perusteltuja. Terveystenhuollon osalta on kuitenkin syytä huomata, että terveydenhuoltolaki mahdollistaa sairaanhoitopiirien välille muitakin yhteistoimintaratkaisuja kuin kuntalaissa luetellut. Esimerkiksi terveydenhuoltolain 44 §:n mukaan eri erityisvastuualueeseen kuuluvat sairaanhoitopiirin kuntayhtymät voivat tehdä erikoissairaanhoidon yhteistoiminnasta sopimuksen, jos se on tarpeen suomen-, ruotsin- tai saamenkielisen potilaan kielellisten oikeuksien turvaamiseksi tai terveydenhuollon palvelujen työnjaon toteuttamiseksi. Epäselvyyksien välttämiseksi kuntalakiin olisi syytä ottaa viittaus erityislaeissa olevista yhteistyömahdollisuuksista. Yhteistoimintaa on kommentoitu myös jäljempänä 15 lukuun esitetyissä kommentteissa.

74 § 1 ja 4 mom, luottamushenkilöiden vaalikelpoisuuteen ehdotetut muutokset: Ehdotuksiin ei ole huomauttamista. Kunnan ja kuntayhtymän konserniyhtiöiden rinnastaminen kunnan omaan organisaatioon on perusteltu laajennus.

81 ja 82 §§, Luottamushenkilöiden asema ja oikeus saada vapaata työstään: Ehdotukset ovat perusteltuja. Vaikka muodollisesti luottamustoimen hoitaminen onkin ollut nykylainsäädännössä velvollisuus, on käytännössä luottamustoimen hoitaminen edellyttänyt

asianomaisen halukkuutta ja suostumusta luottamustoimen hoitamiseen.

19 § 2 mom, 83 § 3 mom ja 85 §, Puoluerahoituksen läpinäkyvyys ja sidonnaisuuksien ilmoittaminen: Ehdotuksiin ei ole huomauttamista. Lainkohdissa mainittujen tietojen julkituominen on omiaan lisäämään luottamusta viranomaistoimintaa kohtaan. Harkittavaksi jää kuitenkin se, olisiko lainkohdissa mainitut toimenpiteet olleet mahdollista toteuttaa kuntasektorilla esim. Kuntaliiton ohjeiden ja suositusten kautta ilman, että lakia olisi tarvinnut muuttaa.

93 §, Otto-oikeuden rajaaminen kunnanhallitukselle (93 §): Ehdotukseen ei ole huomauttamista. VSSHP:n nykyinen hallintosääntö noudattaa jo tätä periaatetta.

99 – 101 §§, Toimielinten sähköiset päätöksentekotavat: On sinänsä hyvä, että lainsäädäntö mahdollistaa uusia tapoja käsitellä asioita ja tehdä niissä päätöksiä. Riskinä kuitenkin on, että uusista menettelytavoista tulee tarpeettoman kankeita, ja että tosiasiassa niiden käyttö jää vähäiseksi. Harkittava olisi esimerkiksi sitä, onko tarpeen sähköisessä päätöksentekomenettelyssä edellyttää kuittausta kaikilta päätöksentekoon oikeutetuilta. Vastaavasti ”yhdenvertaisen näköyhteyden” ei välttämättä tarvitsisi olla pakollinen kokoukseen osallistumisen edellytys.

109, 110 ja 141 §§, Kunnan ilmoitusten, kunnan toimintaa koskevien tietojen ja pöytäkirjojen julkaiseminen tietoverkossa: Erinomaisen hyvä asia on, että tietoverkon hyödyntäminen kunnan tiedottamisessa mahdollistetaan. Perusteltua olisi kuitenkin samalla lähteä siitä, että laki julkisten kuulutusten ilmoitustaulusta kumottaisiin. Tämä olisi mahdollista toteuttaa kuntalakiin otettavalla viittauksella. 141 §:ssä todetaan, että kuntien välistä yhteistoimintaa koskevat sopimukset pitäisi myös julkaista yleisessä tietoverkossa. Etenkin suuremmissa kunnissa tällaisia sopimuksia voi olla huomattava määrä. Sopimusten julkaisemisesta aiheutuva työmäärä saattaa ylittää niiden julkipanosta saatavan hyödyn.

111 §, Alijäämän kattamisvelvollisuus määräajassa ja alijäämän kattamisvelvollisuuden ulottaminen kuntayhtymiin: Ehdotus on hyvä edellä yleisessä osassa mainituin perusteluin.

119 ja 120 §, Erityisen vaikeassa taloudellisessa asemassa olevan kunnan ja kuntayhtymän arviointimenettely: Ehdotus on sinänsä hyvä, mutta laissa tulisi määritellä menettelytapa siinä tilanteessa, jossa kuntayhtymän talouden tasapainottamista koskeva sopimus ei saavuta riittävää hyväksyntää jäsenkuntien valtuustoissa.

122, 123 ja 125 §§: Tarkastuslautakuntaa, tilintarkastusta ja näiden tietojensaantioikeutta koskevat ehdotukset: Ehdotuksiin ei ole

huomauttamista. Ehdotetut muutokset selkeyttävät tarkastuslautakunnan ja hallituksen välistä työnjakoa.

15 luku, Kunnan toimintaa markkinoilla koskevat ehdotukset: Markkinoilla toimimista koskevat ehdotukset ovat nykyisen lainsäädännön mukaisia. Nykyisessä kuntalaissa olevien säännösten yhteydessä eduskunnan sosiaali- ja terveystoimi edellytti (StVL 8/2013 vp.), että "kuntien mahdollisuuksia järjestää ja tuottaa lakisääteiset sosiaali- ja terveyspalvelut halutessaan omana toimintanaan tai yhteistyössä muiden kuntien kanssa heikennetä kilpailun edistämiseksi annettavalla lainsäädännöllä". Valiokunta katsoi, että sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädäntöä tulisi arvioida siirtymäaikana eli vuoden 2014 aikana tämän tavoitteen turvaamiseksi. Tällaista selvitystä tai arviointia ei kuitenkaan ole käynnistetty. Kuntalaissa tulisi ehdottomasti huomioida edellä viitattu terveydenhuoltolain 44 §:n antama mahdollisuus yhteistoimintaan eri sairaanhoitopiirien välillä. Kunnan kiinteistöjen luovutusta koskevat ehdotukset perustuvat pääosin EU-säätelyyn. Ehdotuksissa tulisi kuitenkin huomioida myös sellainen tilanne, jossa kunta tai kuntayhtymä on tarjonnut kiinteistöä julkisesti myytäväksi eikä tämän perusteella ole saatu lainkaan tarjouksia. Tällaisessa tilanteessa kunnalla tai kuntayhtymällä tulisi olla vapaus myydä kiinteistö alemmastakin hinnasta ilman erityistä arviointimenettelyä.

Lakiluonnoksen rakenteeseen tai siirtymäsäännöksiin ei VSSHP:llä ole huomauttamista.

Lisätietoja

Lausunnon on valmistellut ja siitä lisätietoja antaa hallintojohtaja Lauri Tanner, s-posti lauri.tanner@tyks.fi, puh. 02 313 3603.

Turku 19.8.2014

VARSINAIS-SUOMEN SAIRAANHOITOPIIRIN KUNTAYHTYMÄ

Sairaanhoitopiirin johtaja

Olli-Pekka Lehtonen

Hallintojohtaja

Lauri Tanner